

ณ กาลครั้งหนึ่ง
ที่ มूलนิธิฯ ในวันวิสาขบูชา
๒๐ พฤษภาคม ๒๕๕๙

โดย

วันชัย ภู่งาม

ณ กาลครั้งหนึ่ง ที่ มูลนิธิฯ ในวันวิสาขบูชา ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๕๙

ขอนอบน้อมแด่พระผู้มีพระภาคอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้าพระองค์นั้น



เมื่อวันศุกร์ ที่ ๒๐ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๕๙ มูลนิธิศึกษาและเผยแผ่พระพุทธศาสนา โดย ท่านอาจารย์สุจินต์ บริหารวนเขตต์ ประธานกรรมการ และคณะวิทยากรของมูลนิธิฯ ได้จัดให้มีการสนทนาธรรม เนื่องในโอกาสวันวิสาขบูชา เช่นทุก ๆ ปีที่ผ่านมา



สำหรับวันวิสาขบูชาในปีนี้ สังเกตเห็นว่า มีท่านผู้ใหม่มาหน้าหลายตาให้ความสนใจเข้าร่วมฟังการสนทนาธรรมตลอดทั้งเช้าและบ่าย และที่น่าอนุโมทนาคือมีเยาวชนคนหนุ่มสาว เข้าร่วมฟังมากขึ้น

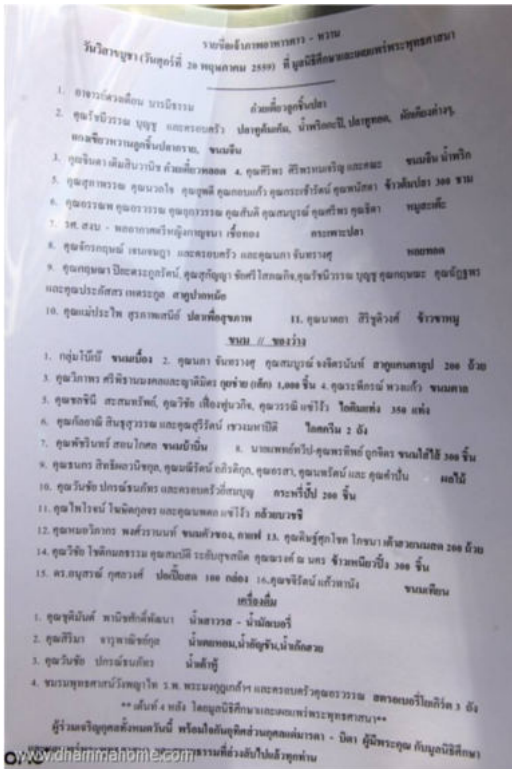




www.dhammadownload.com



www.dhammadownload.com



www.dhammadownload.com

ขออนุโมทนาท่านเจ้าภาพ
และผู้จัดดอกไม้บูชาพระบรมสารีริกธาตุ
เจ้าภาพอาหารคาวหวาน น้ำดื่ม ผลไม้
และทุกท่านที่มีส่วนร่วมในการเจริญกุศล
ในครั้งนี้ครับ

อันดับต่อไป ขออนุญาตนำภาพ
และความการสนทนาธรรมในวันนั้น มา
ฝากทุกท่าน เพื่อประโยชน์ในการพิจารณา
เช่นเคยครับ



www.dhammadownload.com



www.dhammadownload.com



อ.คำปั่น :

ทุกท่านที่มาศึกษาพระธรรม ก่อนการศึกษา จะได้ยินคำว่า พระพุทธเจ้าบ้าง จะได้ยินคำว่า พระธรรมบ้าง ซึ่งความจริงแล้ว ถ้าหากว่า ไม่มีการฟังพระธรรม จะไม่สามารถที่จะเข้าใจถูกเลยว่า พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงเป็นใคร? และทรงตรัสรู้อะไร?



เพราะฉะนั้น วันนี้ก็เป็นโอกาสที่สำคัญที่จะได้สนทนา เพื่อความเข้าใจความจริง เพื่อเป็นพุทธศาสนิกชนหรือว่าเป็นชาวพุทธที่แท้จริง คือ ชาวพุทธที่ศึกษาพระธรรมและเข้าใจพระธรรม กราบเรียนท่านอาจารย์ในช่วงแรกครับ วันนี้ก็เป็นวันวิสาขบูชา ซึ่งก็กล่าวถึงความสำคัญของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าโดยตรง โดยเฉพาะอย่างยิ่งก็คือ เป็นวันที่พระองค์ได้ทรงตรัสรู้เป็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้า กราบท่านอาจารย์ครับว่า สิ่งที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงตรัสรู้ คืออะไร? เพื่อประโยชน์ เพื่อความเข้าใจความจริงครับ



ท่านอาจารย์ :

ได้ยินคำว่า พระอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้า คำนี้ต้องไม่ใช่คำที่คนอื่น จะมีชื่อให้คนอื่นเรียกอย่างนี้ได้เลย เพราะฉะนั้น ก็ต้องรู้ว่า คำนี้ เป็นพระคุณนาม จากการที่ได้ทรงบำเพ็ญพระบารมี "ทรงตรัสรู้ความจริง" ที่สำคัญก็คือว่า แม้แต่คำว่า "ความจริง" ก็ไม่รู้ว่า ความจริงของอะไร? ถ้าไม่รู้อย่างนี้ ก็ไม่รู้ว่า พระสัมมาสัมพุทธเจ้า ทรงตรัสรู้อะไร?



...เพราะฉะนั้น ชาวพุทธที่จะรู้จักพระสัมมาสัมพุทธเจ้า คือ รู้จักพระคุณของพระองค์ ที่ทรงบำเพ็ญพระบารมี ถึงความเป็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เพื่อให้คนอื่น สามารถที่จะเข้าใจถูก มีความเห็นที่ถูกต้อง รู้ความจริงของสิ่งที่มีจริง ๆ ที่กำลังปรากฏ นี่เป็นสิ่งที่ละเลยไม่ได้เลย ว่าขณะนี้ มีสิ่งที่มีจริง ๆ และพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เป็นผู้ที่ทรงบำเพ็ญพระบารมี เพื่อให้คนที่ได้ฟัง "คำ" ของพระองค์ สามารถที่จะมีความเห็นถูก มีความเข้าใจถูก รู้ความจริงของสิ่งที่มีจริง ๆ เดียวนี้...



...เพราะฉะนั้น ก็ไม่พ้นจากแต่ละขณะในชีวิตประจำวัน
จริง ๆ ทุกขณะที่ได้ฟังพระธรรม ก็เริ่มเข้าใจถูกต้องว่า
พระสัมมาสัมพุทธเจ้า ทรงพระมหากรุณาให้คนอื่นได้
"เข้าใจความจริง ของสิ่งที่มีจริง ที่กำลังปรากฏ" ที่เน้น
เรื่องนี้ ก็เพราะเหตุว่า ตั้งแต่เกิดมา ก็มีสิ่งที่ปรากฏจริง ๆ
ทั้งนั้น แต่ก็ผ่านไป หดไป โดยที่ว่า ไม่มีใครรู้เลยว่า สิ่ง
นั้น ๆ ที่มี แล้วไม่มี จะกลับมาอีกไม่ได้เลย...



...นี่เป็นสิ่งที่ กว่าจะรู้ความจริงอย่างนี้ จนกระทั่งละลาย
การยึดว่า มี มีคนจริง ๆ มีต้นไม้จริง ๆ มีดอกไม้อจริง ๆ มี
เก้าอี้จริง ๆ นั่นคือ ก่อนได้ฟังพระธรรม แต่ถ้าได้ฟังพระ
ธรรมแล้ว จะรู้ว่า เพราะไม่รู้ ที่ยึดถือสิ่งหนึ่งสิ่งใดว่าเป็น
สิ่งนั้นแน่นอน ทำให้เกิดความยินดีติดข้อง ในทุกสิ่ง
โดยเฉพาะอย่างยิ่งคือ ใน "ความเป็นเรา" เพราะเหตุว่า
"เรา" เกิดมา "เป็นเรา" แล้วก็ "เราเห็น", "เราได้ยิน", "เรา
คิด", "เราชอบ", "เราไม่ชอบ"...



...แต่ทั้งหมด เป็นธรรมชาติ "ชั่วคราว" ซึ่งมีปัจจัยเกิดขึ้น ไม่มีใครสามารถที่จะไปเปลี่ยนแปลงให้เป็นอย่างอื่นได้ เวลาที่ "โกรธ" เกิดขึ้น ต้องมีปัจจัย ที่ทำให้เกิดเป็นเช่นนั้น เป็นอย่างอื่นไม่ได้เลย แล้วก็หมดไปแล้วด้วย แล้วก็ไม่ได้กลับมาอีกด้วย นี่คือ ความเป็นไปของสังสารวัฏ ที่จะต้องมี "สิ่งหนึ่งสิ่งใด" เกิดขึ้น ปราภฏ และ เพราะความไม่รู้ ก็มีความติดข้อง แล้วก็มีการกระทำกรรมต่าง ๆ ทั้งดี ทั้งชั่ว ซึ่งทำให้แต่ละคนซึ่งเกิดมา ซึ่งเป็นผลของกรรม ก็หลากหลายกันไป เพราะมีจิตซึ่งเป็นธาตุรู้หรือสภาพรู้ เป็นใหญ่เป็นประธานในการรู้

เดี๋ยวนี้เลย คือ กำลังเห็นนี้แหละ เกิดแล้ว!! ได้ยิน เกิดแล้ว นี่คือ ความเป็นไปในสังสารวัฏ ซึ่งจะไม่ขาดเลย เกิดเมื่อไหร่ ก็ เห็น, ได้ยิน, ได้กลิ่น, ลิ้มรส, รู้สิ่งที่กระทบสัมผัส, คิดนึก, หลับ แล้วก็ ตื่น แล้วก็ หลับ แล้วก็ ตื่น แล้วก็ หลับ แล้วก็ ตื่น ไปเรื่อย ๆ ในสังสารวัฏ โดยแต่ละขณะ แต่ละสิ่ง ซึ่งปรากฏว่ามีเดี๋ยวนี้ ไม่กลับมาอีกเลย ไม่สามารถจะมีอย่างนี้อีกได้...



...เพราะฉะนั้น เป็นคนนี้ เพียงในชาตินี้ และจะเป็นคนนี้ได้มากหรือน้อย ไม่มีใครสามารถที่จะรู้ได้ ว่าจะมีอายุอีกนานเท่าไร และจะเห็นอะไรบ้าง ระวังที่ยังอยู่ในโลกนี้ เห็นแล้ว ก็ รักบ้าง ชังบ้าง เดือดร้อนใจบ้าง หรือ ทำดีทำชั่ว บ้าง ก็ชั่วขณะที่เป็นบุคคลนี้ ในชาตินี้ แล้วก็จากโลกนี้ไป เป็นบุคคลอื่น ทันที!!! ไม่ได้กลับมาเป็นบุคคลนี้อีกได้เลย...



...เพราะฉะนั้น ระวังที่ยังมีชีวิตอยู่ ขณะที่ประเสริฐที่สุด คือ ขณะที่ได้ฟัง แล้วเข้าใจ "คำของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า" เพื่อละความไม่รู้ และ ความติดข้อง ไม่ใช่เพื่อต้องการสิ่งหนึ่งสิ่งใดเลย เพราะเหตุว่า เพราะต้องการ ก็ทำให้ไม่รู้ว่าความจริงว่า สิ่งที่กำลังมีเดี๋ยวนี้ จากไม่มี ก็เกิดมี แล้วก็หาไม่ คือ ไม่มีอีกต่อไปเลย...

อ.คำปั่น :

กราบท่านอาจารย์ครับ ฟังดูเหมือนกับว่า เป็นธรรมดาว่า
สิ่งที่มีจริงที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงตรัสรู้นั้นก็คือ สิ่งที่มี
จริง ๆ ในชีวิตประจำวัน แต่ว่าเป็นสิ่งที่ ยากที่จะเข้าใจถูก
ตรงตามความเป็นจริง ก็ก็จะกราบเรียนท่านอาจารย์
ต่อเนืองว่า แม้ว่าสภาพธรรมะจะมีจริง สิ่งที่มีจริง ๆ นั้น
จะมีจริง ในชีวิตประจำวัน แต่ว่า เป็นสิ่งที่ยากที่จะรู้ตาม
ความเป็นจริงครับ ท่านอาจารย์ครับ



ท่านอาจารย์ :

แล้วรู้ได้ไหม? ไม่มีใครสามารถทำให้สิ่งซึ่ง ละเอียด ลึกซึ้ง
เพราะเหตุว่า เกิดดับ สืบต่อ เร็ว จนไม่ปรากฏการเกิดดับ
มาให้ปรากฏการเกิดการดับได้ โดยการกระทำอย่างหนึ่ง
อย่างใด แต่ต้องอบรมความเห็นถูก ความเข้าใจถูก
มันคง ว่า สิ่งที่มีจริง ๆ เกิด แล้วก็ ดับ



...เพราะฉะนั้น ไม่ว่าสิ่งหนึ่งสิ่งใดก็ตาม จากไม่มี ก็มี
ชั่วคราว แสงสั้นมาก แล้วก็ดับไป แล้วก็ไม่กลับมาอีก ถ้า
รู้อย่างนี้จริง ๆ ก็เริ่มเข้าใจคำว่า "ธรรมะ" เข้าใจคำว่า
"อนิจจัง ทุกขัง อนัตตา" รู้ว่า พระสัมมาสัมพุทธเจ้า เป็นผู้
ที่ทรงตรัสรู้ความจริง ซึ่งเดี๋ยวนี้ก็เป็นจริงอย่างนั้น แต่
ปัญญา ยังไม่ถึงระดับขั้น ที่สามารถที่จะประจักษ์แจ้ง ว่า
คำที่ได้ตรัสไว้ สามารถที่จะรู้จริงได้...



...เพราะฉะนั้น อีกนานเท่าไร? ใครรู้? ก็ต้องเป็นผู้ฟังรู้ได้
ด้วยตัวเอง แม้แค่ "เห็น" เดี่ยวนี้ เมื่อเข้านี้ ลืมหรือเปล่า?
เป็นเพียง "สิ่งที่ปรากฏให้เห็นได้" ถ้าเป็นอย่างนั้นจริง ๆ
คิดดู จะมีปัญญา พอที่จะละความติดข้อง ว่าสิ่งนั้นเที่ยง
เป็นสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่มั่นคง หรือไม่? เพราะเหตุว่า ถ้ายังไม่
เป็นอย่างนี้ ดับกิเลสอะไรไม่ได้เลยทั้งสิ้น...



...เพราะฉะนั้น ชีวิตที่วุ่นวาย มีปัญหาต่าง ๆ ทั้งหมด มาจากกรรมะฝ่ายไม่ดี ซึ่งเป็นอกุศลธรรม ซึ่งใครก็ดับไม่ได้ ถ้าไม่รู้ คือ ไม่สามารถจะรู้ได้ด้วยตัวเอง แต่อาศัย "การฟัง" ค่อย ๆ รู้ ค่อย ๆ เข้าใจความจริงขึ้น!! ด้วยเหตุนี้ แต่ละครั้งที่มีการรู้ความจริง แม้เพียงเล็กน้อย ว่าเดี๋ยวนี้ มีสิ่งที่มีจริง แค่นี้...ระลึกถึงพระคุณของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าแล้ว...



อ.คำปัน :

ครับ ท่านอาจารย์ครับ ก็เป็นการตั้งต้นจริง ๆ ก็คือ ตั้งต้นในคำว่า ธรรมะ คือ สิ่งที่มีจริง ๆ ก่อนการศึกษาพระธรรม ได้ยินคำว่าธรรมะเหมือนกัน แต่ว่าจะไม่สามารถเข้าใจอย่างถูกต้อง ตรงตามความเป็นจริง ก็จะเข้าใจเพียงผิวเผินว่า ธรรมะคือสิ่งที่ เป็นฝ่ายดีที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงแสดง แต่พอได้เริ่มฟังเริ่มศึกษา ก็พอที่จะเข้าใจไปตามลำดับว่า สิ่งที่มีจริงนั้น ไม่มีเพียงสภาพธรรมะฝ่ายดีเท่านั้น ยังมีมากกว่านั้น นี่คือการตั้งต้น ที่จะค่อย ๆ ฟัง ค่อย ๆ ศึกษา ความเข้าใจความจริง

เมื่อสักครู່ท่านอาจารย์ได้กล่าวถึง ความเดือดร้อน ความวุ่นวายทั้งหมด มาจากสภาพธรรมะที่ไม่ดี การที่ได้มีโอกาสได้ฟังพระธรรม ค่อย ๆ เข้าใจในสิ่งที่มีจริงในชีวิตประจำวัน จะเป็นไปเพื่อขัดเกลาความไม่ดีอย่างไรครับ ท่านอาจารย์ครับ



ท่านอาจารย์ :

สภาพธรรมะ มีปัจจัยเกิดแล้วดับ, ไม่รู้!! ดีหรือเปล่า? เริ่มไม่ได้ ตั้งแต่ไม่รู้ เมื่อไม่รู้ ก็มีความติดข้อง แสวงหา ได้มาในทางสุจริต หรือในทางทุจริต ดีไหม? แล้วก็ไม่มี!!! ไม่ใช่ว่าได้มาแล้วยังเป็นของเรา ยังอยู่กับเราตลอดไป แค่นี้ปรากฏแต่ละทาง "ทางตา" อย่างหนึ่ง ทางหู "เสียง" ปรากฏ สิ่งที่ปรากฏทางตาไม่มี ขณะที่สิ่งที่ปรากฏทางตามี เสียงไม่มี นี่คือความจริงธรรมดาอย่างนี้ เป็นสิ่งซึ่งเห็นความเป็นปกติ และรู้ว่า ความเข้าใจที่ค่อย ๆ เข้าใจขึ้น





...เพราะฉะนั้น จะฟังอะไร? ไม่ใช่ฟังอย่างอื่นเลย ฟัง
ความเห็นถูกต้อง ซึ่งรู้ว่า เพียงชั้นฟังเท่านั้น ความรู้น้อย
มาก เมื่อเทียบกับ การที่จะรู้ความจริงของสภาพธรรมะ
ซึ่งเกิดดับอยู่ในขณะนี้ ถ้าไม่รู้อย่างนี้ ก็ไม่มีทางออกจาก
สังสารวัฏ ยังเหมือนเดิม!!! ที่ไม่รู้!!!...



...แต่ว่า ถ้าค่อย ๆ รู้ขึ้น ค่อย ๆ รู้ขึ้น ค่อย ๆ เข้าใจขึ้น จิต
ที่หนาแน่นไปด้วยความไม่รู้และความติดข้อง และกิเลส
อีกมากมายก็จะค่อย ๆ ละคลายแต่ไม่ใช่เร็ว เพราะฉะนั้น
จะไม่มีคำถามว่า ทำอย่างไร? ถึงจะรู้การเกิดดับของ
สภาพธรรมะ ในขณะนี้ หรือว่า จะฟังอย่างไร? คำว่า
"อย่างไร" ไม่มี เพราะเหตุว่า "อย่างไร" คือ "ความเป็นเรา"

แต่ถ้าฟังแล้ว ค่อย ๆ น้อมไป ค่อย ๆ เข้าใจ จะเห็นว่า "ความเข้าใจ" ค่อย ๆ เกิดขึ้น น้อยแค่นั้น แค่ว่า ขณะนี้เป็นสิ่งที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้า ทรงตรัสรู้ แค่นี้ ถ้าไม่ได้ฟังมาก่อน ก็ไปนั่งคิดถึง อริยสัจสี่ เป็นต้น แต่ว่า ตามความเป็นจริง ไม่ว่าจะอะไรทั้งหมด ต้องมีจริงในขณะนี้ ทุกคำของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าแสดงความจริงของสิ่งที่มี...



๑. คำป้น :

พอได้ฟังอย่างนี้ ก็พอที่จะเข้าใจว่า ถ้าไม่มีการฟังพระธรรมเลย จะไม่สามารถเข้าใจได้ว่า พระพุทธเจ้าทรงตรัสรู้อะไร ไม่สามารถที่จะเข้าใจได้ จะนั่งอยู่เฉย ๆ แล้วจะบอกว่าเป็นทางที่จะเข้าใจธรรมะที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงแสดง เป็นไปไม่ได้เลย เพราะว่า ปัญญาจะเจริญขึ้นก็ต้องมาจากการได้ฟังคำจริงที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงแสดง



มีข้อความที่ทรงแสดงไว้ใน **พุทฺธิยสุริยุปมสูตร** ก็ทรงแสดงไว้ชัดเจนมากกว่า ก่อนการอุบัติขึ้นของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า โลกมืดสนิท เปรียบเหมือนกับพระจันทร์และพระอาทิตย์ยังไม่เกิดขึ้น แสงสว่างก็ไม่มี ต่อเมื่อใดก็ตามที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงอุบัติขึ้นในโลก แสงสว่างก็ปรากฏ คือ มีการทรงแสดงคำจริงที่พระองค์ได้ทรงตรัสรู้ ซึ่งก็จะเป็นประโยชน์เกื้อกูลแก่ พุทธบริษัทที่มีโอกาสได้ฟัง ได้ศึกษา มีปัญญา เข้าใจถูก เห็นถูก ในธรรมะตามความเป็นจริง



เพราะฉะนั้นผู้ที่ เป็นพุทธบริษัทจริง ๆ ต้องได้ฟังพระธรรมที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงแสดง เพราะเหตุว่า พระธรรมเป็นเรื่องที่ละเอียด ลึกซึ้ง ยากที่จะเข้าใจ หนทางเดียวที่จะเข้าใจธรรมะตามความเป็นจริงได้ คือ ฟังพระธรรมด้วยความเคารพ และไม่ประมาทในแต่ละคำที่ได้ยินได้ฟังครับ ท่านอาจารย์ครับ



ท่านอาจารย์ :

ฟังธรรมะมาก็ปีแล้ว? บางที พบผู้ที่มาฟังใหม่ ๆ ก็ไม่ทราบ ว่า ฟังมานานเท่าไร? บางคนก็เพิ่งฟัง บางคนก็ฟังหลายเดือนแล้ว บางคนก็หลายปี สิบปี ยี่สิบปี สามสิบปี สี่สิบปี ห้าสิบปี ไม่มีความหมายอะไรเลย เพราะเหตุว่า ไม่ใช่เอววัน เดือน ปี มาวัด แต่ว่า ถ้าได้สะสมความเห็น ถูก ความเข้าใจถูก ที่มั่นคง ฟัง แล้วก็รู้ความจริงว่า พระธรรมที่ทรงแสดง พูดถึงสิ่งที่มี

เพราะฉะนั้น ผู้นั้นสามารถที่จะรู้ตัวเองได้ว่า มีปัญญาแค่ไหน? แค่ว่า ฟังแล้วก็รู้ว่า ขณะนี้พระพุทธรูปเจ้าทรงตรัสรู้สิ่งที่กำลังมีในขณะนี้ เป็นปกติในชีวิตประจำวัน แค่นี้ เห็นความเป็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้า และรู้ด้วยตัวเอง รู้แค่ไหน? น้อยหรือมาก? ปกติ เดี่ยวนี้ อย่างนี้ ธรรมดาทุกอย่าง...



...เพราะฉะนั้น ก็จะได้เห็นความจริงว่า ตราบใดที่ยังไม่สามารถที่จะรู้ความจริงของสิ่งที่มีจริง ๆ ก็ไม่มีการที่จะรู้จักพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ที่ได้ทรงตรัสรู้ความจริง ซึ่งได้ทรงแสดงความจริง ให้ผู้อื่นสามารถเข้าใจถูก ที่ละเอียด ที่ละน้อย ที่ละเล็ก ที่ละน้อย ถ้าได้สะสมมาก อย่าง แสนกับ อย่างท่านพระสารีบุตร ก็สามารถที่จะเข้าใจทันที เมื่อพูดถึงสิ่งที่มีจริงเดี๋ยวนี้ ลักษณะของสิ่งที่มีจริง เกิดขึ้น เป็นธาตุ เป็นธรรมะ ไม่ใช่ใครเลย ลักษณะนั้นจะเป็นใครได้อย่างไร...



...เพราะว่า "เห็น" เกิดขึ้นเห็น "เห็น" คือ อะไร? "เห็น" ก็คือ กำลังรู้สิ่งที่กำลังปรากฏ ว่าสิ่งที่กำลังปรากฏ เป็นอย่างไร ไม่ต้องอธิบายอะไรเลย จะมีดอกไม้ จะมีโต๊ะ จะมีนาฬิกา จะมีอะไรก็ตามแต่ แต่มี "สิ่งที่กำลังปรากฏให้เห็น" เพื่อที่จะละความยึดถือสภาพธรรมะว่าเป็นสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่เที่ยง

เพราะฉะนั้น การฟังธรรมะโดยความไม่ประมาท ก็ทำให้เป็นผู้ที่ อยู่ในหนทางที่จะทำให้รู้ความจริงของสิ่งที่มีจริง ไม่ออกไปนอกทาง ที่จะไปทำอย่างอื่น ซึ่งคิดว่า หนทางนั้นจะทำให้รู้ความจริงของสิ่งที่ปรากฏ ซึ่งเป็นไปไม่ได้เลย...



...หนทางเดียวที่จะรู้จักพระสัมมาสัมพุทธเจ้า และ
พระคุณ ก็คือว่า เดียวนี้ ให้เข้าใจถูกต้องว่า มีความจริง
ซึ่งไม่รู้ ทั้งหมดเลย "เห็น" เกิดดับ ก็ไม่รู้ "ได้ยิน" เกิดดับ ก็
ไม่รู้ "คิด" เกิดดับ ก็ไม่รู้ "ความจำ" ซึ่งกำลังจำ สิ่งที่มีจริง
ก็ไม่ใช่ตัวตน เป็นธรรมะแต่ละหนึ่ง แต่ละหนึ่ง แต่ละหนึ่ง
จริง ๆ...

...เพราะฉะนั้น การที่จะค่อย ๆ ละ ความไม่รู้ ก็คือว่า ฟัง
พระธรรม ที่ทรงแสดงไว้ ๔๕ พรรษา ลองคิดดู พระ
อรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้า ทรงบำเพ็ญพระบารมี ตรัสรู้
เพื่อแสดงพระธรรม ให้ผู้ที่ได้ยิน ได้ฟัง สามารถที่จะ
เข้าใจถูกต้อง เพราะฉะนั้น ภาวนา คือ ผู้ควรที่จะได้ฟังพระ
ธรรม คือ ผู้ที่เห็นภัยในสังสารวัฏ และเห็นประโยชน์ของ
การที่จะรู้ความจริง ซึ่งมีมาตั้งนานแสนนาน ถึงเดี๋ยวนี้ก็มี
แต่ก็ยังไม่รู้สักที แต่รู้แน่ ถ้าละ ความต้องการ แล้วก็ฟัง
พระธรรมด้วยความเคารพ ว่า แต่ละคำ พูดถึงสิ่งที่กำลัง
มีจริง ๆ ในขณะนี้...

...เพราะฉะนั้น ถ้าไม่ใช่คำที่ทำให้เข้าใจสิ่งที่มีจริงในขณะนี้ คำนั้น ไม่ใช่คำของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า!!!

เข้าใจแค่ไหน? เห็นไหม? ฟังไปแล้วรู้เลย ไม่ใช่เรื่องที่เรากะวนกระวาย อยากจะรู้แจ้งอริยสัจจธรรม ทั้ง ๆ ที่ไม่รู้อะไรเลย ทางตา หู จมูก ลิ้น กาย อย่างนี้ ก็ไม่รู้ แล้วก็จะไปพยายามทำอย่างอื่น ไม่ใช่หนทางแน่นอน เพราะหนทาง คือ "ปัญญา" ซึ่ง "ไม่ใช่เรา" แต่เป็นความเข้าใจ ถูก ในขณะที่ฟัง แล้วก็สามารถที่จะรู้ว่า สิ่งที่มีจริงนี้แหละ เป็นสิ่งที่ตราบไต่ที่ยังไม่รู้ ก็ไม่รู้จักพระสัมมาสัมพุทธเจ้า แล้วก็ยังไม่รู้ความจริงของสิ่งที่มีจริง...



ทุติยสุริยุปมสูตร

(ว่าด้วย พระตถาคตอุบัติความสว่างย่อมปรากฏ)

[๑๗๒๑] ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย พระจันทร์และพระอาทิตย์ยังไม่เกิดขึ้นในโลก เพียงใด ความปรากฏแห่งแสงสว่างแจ่มจ้าอย่างมาก ก็ยังไม่มีเพียงนั้น เวลานั้นมีแต่ความมืดมิด มีแต่ความมัวเป็นหมอก กลางคืนกลางวันไม่ปรากฏ เดือนหนึ่งและกึ่งเดือนก็ไม่ปรากฏ ฤดูและปีก็ไม่ปรากฏ

เมื่อใด พระจันทร์และพระอาทิตย์เกิดขึ้นในโลก เมื่อนั้น ความปรากฏแห่งแสงสว่างแจ่มจ้าอย่างมากก็ย่อมมี เวลานั้น ไม่มีความมืดมิด ไม่มีความมัวเป็นหมอก กลางคืนกลางวันปรากฏ เดือนหนึ่งและกึ่งเดือนก็ปรากฏ ฤดูและปีก็ปรากฏ ฉะนั้น ฉะนั้นเหมือนกัน

ภิกษุทั้งหลาย พระตถาคตอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้า ยังไม่อุบัติขึ้นในโลกเพียงใด ความปรากฏแห่งแสงสว่างแจ่มแจ้งอย่างมาก ก็ยังไม่มีเพียงนั้น เวลานั้น มีแต่ความมืดมิด มีแต่ความมัวเป็นหมอก การบอก การแสดง การบัญญัติ การแต่งตั้ง การเปิดเผย การจำแนก การกระทำให้ง่าย ซึ่งอริยสัจ ๔ ก็ยังไม่มี

พระสูตรตันตปิฎก สังยุตตนิกาย มหาวารวรรค เล่ม ๕ ภาค ๒ หน้าที่ ๔๕๗



เมื่อใด พระตถาคตอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้าอุบัติขึ้นในโลก เมื่อนั้น ความปรากฏแห่งแสงสว่างแจ่มแจ้งอย่างมาก ก็ย่อมมี เวลานั้น ไม่มีความมืดมิด ไม่มีความมัวเป็นหมอก การบอก การแสดง การกระทำให้ง่าย ซึ่งอริยสัจ ๔ ก็ย่อมมี อริยสัจ ๔ เป็นไฉน คือ ทุกขอริยสัจ ฯลฯ ทุกขนิโรธคามินีปฏิปทาอริยสัจ

ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย เพราะฉะนั้นแหละ เธอทั้งหลายพึงกระทำความเพียร เพื่อรู้ตามความเป็นจริงว่า นี่ทุกข์ ฯลฯ นี่ ทุกขนิโรธคามินีปฏิปทา.

จบพุทธยสุตฺตปมสูตรที่ ๘.



กราบเท้าบูชาคุณ ท่านอาจารย์สุจินต์ บริหารวนเขตต์ ที่เคารพยิ่ง
ขออนุโมทนาในกุศลจิตของทุกท่านครับ

